

دیوار کوتاه شهردار

به نظر می‌رسد در روزهای اخیر، شهردار اردبیل بیشتر از هر مسئول و صاحب منصبی مورد توجه، نقد و محبت قرار می‌گیرد.

گسترده‌گی وظایف و حجم بالای کار شهردار و همکاران رحمتکش‌وی، زمینه مساعدی برای توجه همه اقشار به مجموعه شهرداری و اظهارنظر در مورد عملکرد وی را فراهم می‌کند.

بدون شک در شرایط اقتصادی موجود، پیدا کردن مسئولی که عملکردش نقطه منفی و قابل نداشته باشد، کاری بس سخت و تقریباً غیرممکن است. شهردار اردبیل نیز از این قاعده مستثنی نیست. او در مجموعه عملکردها و دوندگوها و تلاش‌های شب‌نمه‌روزی‌اش، ایرادها و نقاط قابل نقد هم خواهد داشت.

متمرکز شدن بر کمبودها و نارسانی‌ها و چشم بستن بر عملکردهای مثبت، اقدامی دور از انصاف بوده و ممکن است نشانه‌ای از تسویه حسابها، عصبانیت‌ها و احیاناً کینه‌توزی‌ها باشد.

وقتی دامنه حملات و انتقادها از شهرداری افزایش پیدا می‌کند و قدم‌های مثبت و تاثیرگذار در اوضاع شهر و شهرداری نادیده گرفته می‌شود بحث "دیواری کوتاه‌تر از دیوار شهردار نمی‌توان پیدا کرد" بیشتر به ذهن‌ها خطور می‌کند.

نقد منصفانه حق طبیعی هر شهروند است اما حتماً باید دقت کرد که بحث‌ها منجر به خارج شدن از جاده انصاف نگردد.

امروز در فضای مجازی چند خبر در مورد فعالیت‌های شهرداری به چشم خورد. نوشتند که اولین حواله قیر رایگان مختص شهرداری‌ها، از زمان روی کار آمدن دولت سیزدهم به اردبیل اختصاص یافت و یا گفتند که چگونگی پرداخت بدھی ۸۰ میلیارد تومانی انباسته شده از سال ۱۳۹۴ به بانک شهر و بدھی ۱۱۰ میلیارد تومانی به تامین اجتماعی تعیین تکلیف شد و نحوه پرداخت این بدھی‌ها مشخص گردید.

آیا این اقدامات، کم ارزشتر از بحث‌هایی است که امروز به هر وسیله‌ای برای ابراز محبت به مجموعه شهرداری و خود شهردار مورد استفاده قرار می‌گیرند؟

شاید بهتر بود که شهردار، چون مسئولین گذشته به روزمرگی‌ها

می پرداخت و کارهای عوام پسندانه را در دستور کار قرار می داد و نسبت به بدھی ها بی تفاوت می شد،

تا بدھی ها سیر صعودی داشته باشند. این هم شاید روشی برای محبوب شدن و محبوب ماندن و لقب معمار شهر گرفتن بوده باشد.

او باید تیم های رسانه ای تشکیل می داد و فضای مجازی را به عرصه ای برای خود نماییم و جلب رضایت ها و حاکمیت در اوضاع سیاسی شهر تبدیل می کرد و برای خود برو بیانی پیدا می نمود و حکومتی راه می انداخت.

شاید اگر به خیلی از خواسته ها تن می داد و راه و رسم معمول در ساختار شهرداری را به هم نمی زد او نیز با عنوان دکتر و منجی شهر مورد خطاب قرار می گرفت و مشکلات موجود و ضعف عملکردها اصلاً به چشم نمی آمد، رفتارهای خارج از عرف اش همه آنها را پوشش می داد و صفری به قهرمان شهر تبدیل می شد. دیوارش به دیوار دژها و قلعه ها تبدیل می شد و با خیال راحت حکمرانی می کرد.

خلاصه این هم دوره ای از دوران فضای حاکم بر شهر و مسائل اجتماعی شهر است. دوره ای که در آن باید با میکروسکوپ به دنبال ضعفها و ناکامی ها بگردیم و در مقابل، اقدامات مثبت و عملکردهای قابل قبول را نبینیم و به آنها پشت نماییم.

امیدواریم شهردار اردبیل با مشکلات دست و پنجه نرم بکند، در مسیر عدالتگسٹری و عدالتخواهی حرکت نماید، در بدنه مجموعه، حق را به حق دار برساند، زیر بار زور و ناحق نرود، با تمام وجود از منافع شهر و شهروندان دفاع بکند، با همه رسانه ها تعامل نموده و حمایت از آنها را مورد توجه قرار بدهد، تا به تحقق امری اطمینان حاصل نکند، وعده ندهد، نیروهای حجمی، قراردادی ساعتی، فصلی و رانندگان استیجاری را به نفع آنها تعیین تکلیف بکند، زیر بار توقع و انتظارات خارج از عرف و قانون اعضای شورای شهر نرود، به معنی واقعی و نه شعاری، در انجام وظایف در ارتباط با ورزش و تیم فوتبال شهرداری گام های اساسی بردارد و در یک کلام، از تهدیدها و فشارها احساس ضعف نکند و در مجموع برای خدمت به مردم منطقه عزم اش را جزم نماید. انشاء الله.